

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.163/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe.)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr- főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (7. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 103.K.700.941/2022/6. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2022. január 1. napjától 2022. június 30. napjáig tartó időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a hivatásos állomány tagjaként bűnügyi technikus beosztásban teljesített szolgálatot a helység1 Rendőrkapitányságon. A felperes a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztásába nem tartozóan rendszeresen nyomozói és vizsgálói feladatokat is ellátott ellentételezés nélkül, az emiatt benyújtott szolgálati panasza elutasításra került.

[2] A Miskolci Törvényszék a 103.K.701.826/2020/14. számú, elsőfokon jogerőre emelkedett ítéletével a jelen perrel nem érintett 2019. április 1. napjától 2021. december 31. napjáig terjedő időszakra – ugyancsak a kinevezése szerinti bűnügyi technikus beosztásába nem tartozó nyomozói és vizsgálói feladatok ellátásának tényállása mellett – az illetményalap 100%-os mértékének megfelelő megbízási díj megfizetésére kötelezte az alperest a felperes javára.

A felperes keresete és az alperes védírata

[3] A felperes a keresetében a perbeli időszakra bruttó 231.900 forint megbízási díj és annak 2022. április 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. és 9. számú mellékleteire, a büntetőeljárások keretében lefolytatandó szemlék végrehajtásáról és a bűnügyi technikai tevékenység egységes szabályozásáról szóló 13/2012. (VII. 30.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 13/2012. ORFK utasítás) 6/D. pontjára, a forrányomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítás (a továbbiakban: 22/2017. ORFK utasítás) 21/F. pontjára alapította. Kifejtette, hogy bűnügyi technikus beosztásba került kinevezésre, emellett rendszeresen ellátta a nyomozói és a vizsgálói beosztás feladatait is, amelyért megbízási díjban nem részesült. A más beosztásba tartozó feladatok ellátása átlagosan a munkaideje jelentős részét tette ki. A megbízási díj iránti igényének mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában jelölte meg.

[4] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját és összecszerűségét is vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság az ítéletével kötelezte az alperest, hogy a perbeli időszakra fizessen meg a felperesnek megbízási díj jogcímen bruttó 231.900 forint tőkét és annak 2022. április 6. napjától számított késedelmi kamatát. Ítéletének indokolásában a Hszt. 2. § 25.

pontjára, 71. § (1)-(6) bekezdéseire, a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletére, továbbá a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére utalással kifejtette, hogy a felperes a bünygyi technikus beosztása mellett a perbeli időszakban rendszeresen, a munkaideje felében nyomozói és vizsgálói beosztáshoz kapcsolódó feladatokat is ellátott. A 13/2012. ORFK utasítás alapján megállapítható, hogy a bünygyi technikus a szemle során mely feladatokat köteles ellátni, a norma szabályozza a bünygyi technikus tevékenységet. A Kúria irányadó gyakorlata (Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.39.472/2021/5.) alapján a 13/2012. ORFK utasítás kijelöli a bünygyi technikus beosztáshoz tartozó feladatokat, azokat a munkáltató a munkaköri leírásban nem bővítheti más beosztásba tartozó feladatokkal. A 13/2012. ORFK utasítás hatályaon kívül helyezése sem adhat felhatalmazást a munkáltató számára arra, hogy a bünygyi szolgálati ágon belül bármely feladatot a bünygyi technikus beosztáshoz tartozó feladatként határozzon meg. A munkaköri feladatok korlátlanul nem bővíthetők, a munkáltatónak egy munkakörön belül van lehetősége meghatározni azokat, ennek hiányában teljesen kiüresedne a besorolásra vonatkozó szabályozás. A következetes bírói gyakorlat szerint a többletfeladatok meghatározásánál nincs jelentősége annak, hogy a felperesnek megvolt-e a betöltendő munkakörhöz szükséges képesítése. Mindezek alapján a rendszeresen a munkakörhöz nem kapcsolódó többletfeladatok ellátására figyelemmel a felperest a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj illeti meg. Az elsőfokú ítélet részletezte a megbízási díjösszezszerúsége megállapításánál figyelembe vett szempontokat.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. A Hszt. 2. § 25. pontjának, 71. § (1) és (5) bekezdéseinek, valamint a 30/2015. BM rendelet 2. számú mellékletének megsértésére hivatkozással kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően helytállóan állapította meg, de annak a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján helytelen jogkövetkeztetésre jutott, ezért döntése jogszabálysértő. Az ítélet [18] bekezdése helyesen rögzítette, hogy a 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete külön szolgálati beosztásként nevesíti a nyomozó, technikus és vizsgáló beosztást. A fenti jogszabályhely felsorolja az alperesnél betölthető munkaköröket, azonban az egyes beosztáshoz kapcsolható konkrét munkaköri feladatokat egyetlen jogszabály sem határozza meg, azokat a munkáltató a munkaköri leírásban rögzíti. A munkaköri leírásban egyetlen olyan feladatot sem írt elő, amely a felperes betöltött munkaköréhez nem kapcsolható, az ezzel ellentétes elsőfokú ítéleti megállapítás jogszabálysértő. Az elsőfokú ítélet az [21], valamint [23]-[25] bekezdéseiben jogszabályi rendelkezés hiányában más beosztásba tartozónak minősítette az ellátott nyomozói és vizsgálói feladatokat, ezzel jogszabálysértő módon elvonta a munkáltató azon jogát, hogy a munkakör keretei között egyoldalúan határozza meg a munkaköri leírás elemeit. A többletfeladatként állított feladatok a beosztásba történő kinevezése kezdetétől részét képezték a felperes munkaköri leírásainak, az elsőfokú bíróság az ítélet [26] bekezdésében jogszabálysértő módon és iratellenesen állapította meg, hogy a felperes esetében korlátlan munkakör bővítést hajtott végre. Abból, hogy bizonyos feladatok a nyomozói vagy vizsgálói munkaköri leírásban is szerepelnek, még nem következik, hogy azok egy bünygyi technikus munkaköri leírásában ne szerepelhetnének.

[7] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja a megbízási díj megállapításának feltételeként a szolgálati beosztáshoz nem tartozó teljes feladatkör és nem csak részfeladatok ellátását írja elő. Abból, hogy a különböző beosztáshoz tartozó munkaköri leírások bizonyos elemei egyezést mutatnak, a nyomozói, a vizsgálói és a technikai munkaköri feladatok között hasonlóságok, azonosságok vannak, nem következik, hogy a technikus más beosztásba tartozó feladatot lát el, amelyért többletdíjazásra jogosult. Kiindulópontnak a szakterületi feladatokat kell tekinteni, amely pedig az egyes beosztáshoz tartozó feladatok közötti átfedéseket eredményezhet. Az elsőfokú ítéleti álláspont a munkaköri leírás lényegét és jelentőségét szünteti meg, elvonja a munkáltatótól azt a jogot, hogy a munkakör keretein belül meghatározza a felperes feladatait. Az elsőfokú bíróság érvelése nyomán gyakorlatilag a felperes döntheti el, hogy mi minősül nyomozói, vizsgálói és technikai feladatnak.

[8] Az elsőfokú ítélet [26] és [28] bekezdései figyelmen kívül hagyják azt a nem vitatott tényt, hogy amennyiben a felperes csak a bűnügyi technikai feladatait látná el, az a munkaidejét nem töltené ki, az csak a munkaidő 50%-át tenné ki. Az új Hszt. hatályba lépésével ugyan eltörlésre került, de 2015. július 1. napját megelőzően a felperes is részesült többek között nyomozói pótlékban az általa ellátott és azóta is változatlan munkaköri feladataira figyelemmel. Mindezekre tekintettel a munkaidejét kitöltő, munkakörébe tartozó feladatok ellátásáért további díjazásra nem jogosult.

[9] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Érvelése szerint a Kúria az Mfv.I.10.751/2016/4. számú ítéletében már kifejtette, hogy amennyiben a 13/2012. ORFK utasítás kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők, az elvégzett többletfeladatokért többletdíjazás jár. A 13/2012. ORFK utasítás a bűnügyi technikai feladatokat kódex jelleggel tartalmazta, úgy ahogy a normák főszabályként pozitív módon szabályozzák az egyes beosztások feladatait, garanciális szempontból egyes feladatokat tiltanak, vagy korlátoznak. A 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete alapján nem vitatható, hogy a bűnügyi technikus, a nyomozó és a vizsgáló különböző, önálló beosztások, a nyomozói/vizsgálói beosztás betöltéséhez szaktanfolyam szükséges, ő azonban bűnügyi szaktanfolyammal nem rendelkezik, csak bűnügyi technikai végzettséggel. Az alperes nem hivatkozhat a 13/2012. ORFK utasítás hatályon kívül helyezésére sem, mert a 30/2015. BM rendelet alapján a technikai beosztás önálló munkakörként továbbra is létezik, és a 13/2012. ORFK utasítás módosítását már értékelte a bírói gyakorlat. Egységes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a bűnügyi technikus nem köteles a teljes bűnügyi szolgálati ág feladatait megbízási díj nélkül saját munkakörébe tartozóan ellátni. A 22/2017. ORFK utasítás 21/F. pontja meghatározza a bűnügyi technikus feladatait, a nyomkutatás és nyomrögzítés folyamatát nem végezheti saját belátása szerint. Az alperes alaptalanul hivatkozott a munkaköri leírásokra, mivel a bírói gyakorlat egységes abban is, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban egy adott beosztás feladatait korlátlanul nem bővítheti.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[10] A fellebbezés nem alapos.

[11] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen rögzítette, a releváns jogszabályi előírásokat megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság egyetértett; a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[12] A jogvita anyagi jogi kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, mellyel kapcsolatos jogértelmezést a Kúria a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében már elvégezte.

[13] Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítása alapján havi, illetve heti rendszerességgel ellátott nyomozói feladatok – függetlenül attól, hogy azok a munkaköri leírásában is szerepeltek – nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti bünyügyi technikus beosztásához. Bár a bünyügyi technikus beosztáshoz tartozó konkrét feladatokat hatályos jogszabály vagy belső norma már valóban nem határozza meg, azonban ezen beosztást és az állománytáblában szereplő nyomozói beosztást a 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete következetesen megkülönbözteti. A nyomozói munkakör feladatkörei – figyelemmel az alaptevékenység bünyügyi jellegére, a nyomozást és az általános nyomozó hatóságként eljáró rendőrség nyomozási feladatait szabályozó jogszabályok, így a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 31. § (1)-(3) bekezdéseire, valamint a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018. (VI. 8.) Korm. rendelet szabályaira – kellőképpen körülhatárolhatók. Mindezek okán – a munkaköri leírás alapján is – az elsősorban kriminalisztikai és krimináltechnikai tevékenységet ellátó bünyügyi technikus beosztáshoz az általános nyomozó hatóságként eljáró rendőrség nyomozási tevékenységgel összefüggő feladatai – így a felperes által ellátott nyomozói és vizsgálói tevékenység – nem tartoznak hozzá, azok a felperes bünyügyi technikus alaptevékenységként ellátott (bünyügyi) feladataihoz képest – ha azzal nem is összeegyeztethetetlenek, de – mindenképpen többletfeladatként értékelendők. A Kúria a Kf.VII.39.247/2020/4. számú ítéletében állást foglalt abban a kérdésben, hogy a vizsgálói és a nyomozói feladatok a 13/2012. ORFK utasítás alapján nem a bünyügyi főtechnikusi beosztáshoz tartozó munkaköri feladatok.

[14] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a bünyügyi technikus beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a

felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végezte, a többlétszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdése].

[15] Az alperesnél a felperes bűnügyi technikai beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). Az állománytáblázatban rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített bűnügyi technikai beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan; a munkaköri leírásban csak olyan feladatot határozhat meg, amely az adott munkakör keretei közé tartozik (Kf.VII.45.197/2021/4.). Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba a beosztáshoz tartozó feladatok mellett más feladatokat – ennek ellentételezése nélkül – jogszerűen nem építhet be. Ez azt jelenti, hogy a munkaköri leírásnak az általános utasítási jogkörre vonatkozó megállapításai is csak a munkakörbe tartozó feladatokat érintően értelmezhetők jogszerűen, másrészt a beosztáshoz nem tartozó feladatok akkor sem tekinthetők a kinevezés szerinti beosztás részének, ha azokat a munkaköri leírás tartalmazza (Kf.III.39.690/2021/5.).

[16] A munkáltató a bűnügyi szolgálati ághoz tartozó bármely olyan feladat elvégzésére adhat utasítást, amelyet az érintett iskolai végzettsége, szakképesítése, képessége alapján el tud végezni, azonban ez a jogosultsága nem önmagában a munkaköri leírásban foglaltakból, hanem a Hszt. munkáltatói jogokat szabályozó rendelkezéseiből következik. Az alperesnek az a joga, hogy a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett nyomozói/vizsgálói beosztáshoz tartozó feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti az állománytáblázat szerinti beosztást, a felperes ezzel egyező kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Az alperes munkaköri leírásra történő hivatkozása nem érintheti a Hszt. 2. § 25. pontja szerinti állománytáblázatban rendszeresített beosztásba tartozó munkaköri feladatokat. Amennyiben az állománytáblázat szerinti beosztáshoz tartozó feladatokat a munkáltató önkényesen átcsoportosíthatná más beosztásokhoz, az állománytáblázat szerinti beosztások és az arra épülő illetményrendszer kiüresedne. A Kúria következetes – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3.).

[17] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti bűnügyi technikai beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. A Kúria a Kfv.VII.37.642/2020/5. számú döntésében kifejtette: nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a

beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben ugyanis a rendszeresen végzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelhető.

[18] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett nyomozói és vizsgálói feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[19] Figyelemmel arra, hogy az alperes fellebbezésében kizárólag a megbízási díj jogalapját vitatta, annak mértéke körében jogszabálysértést nem jelölt meg és indokolást nem terjesztett elő, az összecszerűség kérdésében a másodfokú bíróság jogszerűségi felülbírálatot nem végezhetett (Kp. 100. § (2) bekezdés b) pont).

[20] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[21] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. Annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (2), (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított – a pertárgyérték alapulvételével meghatározottnál magasabb – költség összegét az ügy bonyolultságára, a felperes által benyújtott fellebbezési ellenkérelem elkészítésének munka- és időigényére, valamint a tárgyaláson kívüli elbírálásra tekintettel a kifejtett tevékenységgel arányban állónak ítélte.

[22] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[23] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. február 28.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Bíró Péter s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró